

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Údernícka č. 5, IČO : 35 724 803, proti žalovanej **K. J.**, bývajúcej v B., za účasti **Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS**, so sídlom v Prešove, Nám. Legionárov č. 5, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom v Stropkove, Nám. SNP č. 7, ako vedľajšieho účastníka 1/ na strane žalovanej a **HLAS SPOTREBITEĽA, občianskeho združenia**, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika 2009/2, ako vedľajšieho účastníka 2/ na strane žalovanej, **o zaplatenie 827,54 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14 C 188/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. novembra 2013 sp. zn. 17 Co 108/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie vedľajšieho účastníka 1/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) označeným uznesením odmietol odvolanie vedľajšieho účastníka 1/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo 17. januára 2013 č. k. 14 C 188/2012-122 vo výroku, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 827,54 EUR s úrokmi z omeškania 9% z uvedenej sumy od 7.6.2009 do zaplatenia a tiež povinnosť zaplatiť jej náhradu trov konania, a vo výroku o povolení splniť uloženú povinnosť v mesačných splátkach. Zároveň potvrdil výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým vedľajšiemu účastníkovi 1/ nebola priznaná náhrada

trov konania a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Odmietnutie odvolania odôvodnil tým, že vedľajší účastník 1/ nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania, pretože žalovaná na riadne doručenú výzvu súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom, nijako nereagovala. V dôsledku jej pasivity považoval odvolanie za neúčinné, podané neoprávnenou osobou.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník 1/ (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazoval na to, že nie je možné za nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka považovať skutočnosť, že sa účastník v súdom určenej lehote nevyjadrí, že s odvolaním súhlasí.

Žalobkyňa ani žalovaná sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Vo výroku o odmietnutí odvolania nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska. V potvrdzujúcom výroku o trovách konania je prípustnosť dovolania výslovne vylúčená odsekom 3 uvedeného ustanovenia.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O. s. p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O. s. p., na ktorú poukazoval dovolateľ. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd tým, že vedľajší účastník 1/ nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania, pretože žalovaná na výzvu súdu, či s odvolaním súhlasí, nijako nereagovala. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou tohto právneho záveru odvolacieho súdu.

Pretože v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže dôjsť postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v rozsahu legitimácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. V prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník bez ďalšieho (t. j. bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje) podať odvolanie (§ 201 veta druhá O. s. p.).

Ak nejde o situáciu vyplývajúcu z § 201 veta druhá O. s. p., nesúhlas účastníka s odvolaním vedľajšieho účastníka vystupujúceho na jeho strane má za následok odmietnutie odvolania podaného vedľajším účastníkom okrem prípadu, ak konkrétne okolnosti výnimočne odôvodňujú iný postup, napr. ak by tento nesúhlas mohol byť hodnotený ako zneužitie práva na úkor iných, v konaní priamo nezúčastnených subjektov. Dispozičná zásada, charakterizujúca sporové občianske súdne konanie, znamená totiž zásadne povinnosť súdu rešpektovať vôľu neúspešného účastníka konania (účastník je dominus litis) nepokračovať v spore iniciovaním opravného konania na základe odvolania podaného vedľajším účastníkom.

Rovnaký následok, vrátane vyššie uvedenej výnimky, treba vyvodit' aj zo situácie, ak účastník konania napriek výzve súdu, či súhlasí s odvolaním podaným vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane, v rozpore so zásadou *vigilantibus iura scripta sunt* (nech si každý stráži svoje práva) zostane nečinný. Zásade spravodlivej ochrany práv zodpovedá, aby takáto pasivita účastníka sa zásadne prejavila v procesnom dôsledku, ktorým je nezačatie opravného konania. Vedľajšiemu účastníkovi zostáva možnosť, aby v takomto prípade na výzvu súdu sám obstaral a predložil vyjadrenie účastníka obsahujúce jeho súhlas s podaným odvolaním.

V preskúmvanej veci odvolací súd správne konštatoval, že nejde o prípad, keď z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi žalovanou a vedľajším účastníkom. Rovnako správne poznamenal, že v prípadoch, ak z právneho predpisu nevyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, je pre posúdenie oprávnenosti vedľajšieho účastníka podať odvolanie významné, či s ním súhlasí účastník, ktorý sám odvolanie nepodal. Za situácie, keď žalovaná na riadne doručenú výzvu, aby oznámila, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka 1/, nijako nereagovala, bol správny aj právny záver odvolacieho súdu o neúčinnosti podaného odvolania, resp. o jeho podaní neoprávnenou osobou. Keďže ani vedľajší účastník 1/ sám neobstaral a nepredložil súhlas žalovanej s ním podaným odvolaním a zo spisu nevyplynuli ani žiadne také okolnosti, ktoré by odôvodňovali iný postup, bolo potrebné pasivitu žalovanej hodnotiť na jej ťarchu, t. j. v podobe procesného dôsledku nezačatia opravného konania, a to konštatovaním neúčinnosti podaného odvolania ako opravného prostriedku podaného neoprávnenou osobou.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie vedľajšieho účastníka 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobkyni a žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. januára 2015

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková